

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. marts 2004

om Italiens støtteordning til hasteforanstaltninger til fremme af beskæftigelsen

(meddelt under nummer K(2004) 930)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2004/800/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

forlængelse af fristen for fremlæggelse af oplysninger fremsendte de italienske myndigheder de ønskede oplysninger til Kommissionen ved brev af 20. maj 2003.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(3) Ved brev af 16. oktober 2003 underrettede Kommissionen de italienske myndigheder om, at den havde besluttet at indlede procedure efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for støtteordningen. Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den pågældende støtte. Kommissionen modtog bemærkninger fra tre interesserede parter.

(4) I brev af 22. december 2003 fremsatte de italienske myndigheder deres bemærkninger. Kommissionen anmodede om supplerende oplysninger i brev af 19. januar 2004, som de italienske myndigheder besvarede med et brev af 11. februar 2004.

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 12. februar 2003 (A/31217, 14. februar 2003) anmeldte de italienske myndigheder en støtteordning til hasteforanstaltninger til fremme af beskæftigelsen til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3. Ordningen, der blev iværksat uden Kommissionens forudgående godkendelse, er registreret som ulovlig støtte under nr. NN 7/03.

(2) I brev af 12. marts 2003 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, og efter en anmodning om

2. BESKRIVELSE AF STØTTEN

(5) Formålet med foranstaltningen er at sikre arbejdspladser i kriseramte virksomheder, som er omfattet af en særlig insolvensprocedure (*amministrazione straordinaria*), og som har over 1 000 beskæftigede.

(6) Retsgrundlaget for foranstaltningen er lovdekret nr. 23 af 14. februar 2003, der blev ændret til lov nr. 81 den 17. april 2003.

⁽¹⁾ EUT C 308 af 18.12.2003, s. 5.

⁽²⁾ Se fodnote 1.

(7) Støttemodtagere er købere af virksomheder med ovennævnte karakteristika (kriseramte virksomheder, som er omfattet af en særlig insolvensprocedure (*amminrazione straordinaria*), og som har over 1 000 beskæftigede).

(8) Når de pågældende virksomheder overtages af tredje-
mand, gives støtten til nye købere, som indvilger i at beskæftige 550 af den gamle virksomheds ansatte. Købers benefit for hver ansat, der overtages, er:

— et månedligt tilskud svarende til 50 % af den særlige godtgørelse, som arbejdstageren er berettiget til i henhold til den særlige arbejdsløshedsordning (*collocamento in mobilità*)

— en nedsættelse i 18 måneder af det socialsikringsbeløb, som i begrænset omfang skal betales for lærlinge (*apprendisti*).

Ovennævnte støtte gives i medfør af lov nr. 223/1991 til arbejdsgivere, som antager arbejdstagere omfattet af den særlige arbejdsløshedsordning, dvs. arbejdstagere, som har mistet deres arbejde som følge af en strukturel krise, og som opfylder visse betingelser.

I henhold til ordningen gives støtten for op til 550 arbejdstagere til købere, som indvilger i at beskæftige ansatte fra den gamle virksomhed, dvs. arbejdstagere, der ikke omfattet af den særlige arbejdsløshedsordning.

Støtten gives for op til 550 ansatte, når følgende to betingelser er opfyldt: i) overførslen af beskæftigede er aftalt i kollektive aftaler, der undertegnes med arbejdsministeriet inden den 30. april 2003, og ii) køber og den købte virksomhed må ikke have samme ejer eller høre under eller være forbundet med hinanden.

(9) Ordningen gælder transaktioner, hvor overførslen af beskæftigede er godkendt i kollektive aftaler med arbejdsministeriet inden den 30. april 2004. Budgettet for 2003 androg 9,5 mio. EUR.

3. BEGRUNDELSE FOR AT INDLEDE PROCEDUREN

(10) I sin beslutning om at indlede den formelle procedure efter artikel 88, stk. 2, fandt Kommissionen, at foranstaltningen udgjorde statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1. Dermed er foranstaltningen i princippet ulovlig og kan udelukkende betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis en af traktatens undtagelser finder anvendelse.

(11) Da foranstaltningen skal bevare arbejdspladser og omfatter køb af kriseramte virksomheder, har Kommissionen undersøgt, om den er forenelig med rammebestemmelserne for redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (herefter benævnt »rammebestemmelser for redning og omstrukturering«) ⁽¹⁾, Kommissionens forordning (EF) nr. 2204/2002 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til beskæftigelse ⁽²⁾ og endelig retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte ⁽³⁾. Kommissionen har udtrykt tvivl om, hvorvidt støtten er forenelig med fællesmarkedet på baggrund af alle disse tre regelsæt.

(12) Kommissionen har givet udtryk for tvivl om, hvorvidt den foreliggende foranstaltning faktisk udgør en støtteordning for en generel gruppe støttemodtagere, eller om der i stedet er tale om en foranstaltning for mere specifikke støttemodtagere, idet den anmeldte støtteordning kun gælder i meget kort tid (lovdekretet blev vedtaget den 14. februar 2003, og fristen for køb af en virksomhed og for ministeriets godkendelse af overførslen af arbejdstagere var den 30. april 2003).

(13) Endvidere har Kommissionen påpeget, at de italienske myndigheder må erindre, at hvis den anmeldte støtteordning faktisk er en individuel støttetildeling til omstrukturering af en enkelt kriseramt virksomhed, skal den anmeldes som sådan. I så fald skal det afklares, om den kriseramte virksomhed er den egentlige støttemodtager. Endvidere skal den individuelle anmeldelse ledsages af en omstruktureringsplan, der tager sigte på at genskabe virksomhedens økonomiske og finansielle rentabilitet og opfylder alle de betingelser, der er opstillet i ovennævnte rammebestemmelser for redning og omstrukturering.

4. DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER

(14) I brev af 22. december 2003 fremsatte de italienske myndigheder deres bemærkninger. De påpegede, at i hele ordningens løbetid var kun én enkelt virksomhed blev solgt på de vilkår, der er fastsat i ordningen. Det drejer sig om Ocean SpA i Verolanuova i Brescia, som blev solgt til Brandt Italia SpA. Ifølge de italienske myndigheder overtog Brandt Ocean SpA til markedsprisen uden nogen direkte økonomisk fordel som følge af den foreliggende ordning.

(15) De italienske myndigheder har endvidere erklæret:

— at den foreliggende foranstaltning ikke anvendes i bestemte områder og ikke er rettet mod bestemte modtagere

⁽¹⁾ EFT C 288 af 9.10.1999.

⁽²⁾ EFT L 337 af 13.12.2002, s. 3.

⁽³⁾ EFT C 74 af 10.3.1998.

— at hvis Kommissionen ikke betragter ordningen som en generel foranstaltning, bør den erindre, at den ikke påvirker konkurrencen, idet den tager sigte på at genstarte produktionsaktiviteterne i kriseramte virksomheder og bevare de tilhørende arbejdspladser

— at støtteordningen er i overensstemmelse med rammebestemmelserne for redning og omstrukturering, idet den ikke øger virksomhedens produktionskapacitet, men tager sigte på at genskabe den økonomiske og finansielle rentabilitet og bevare arbejdspladser.

- (16) I brev af 11. februar 2004 oplyste de italienske myndigheder, at støtten til Brandt Italia som led i ordningen på dette tidspunkt udgjorde 3 197 982,20 EUR, og at støttetildelingen blev påbegyndt i marts 2003.

5. VURDERING AF STØTTEN

5.1. Støttens tilstedeværelse

- (17) For at vurdere, om foranstaltningen udgør støtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, skal det afgøres, om den begunstiger bestemte virksomheder, om fordelene gives ved hjælp af statsmidler, om støtten fordrejer konkurrencen, og om den kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

- (18) Den første betingelse for at anvende artikel 87, stk. 1, er, at foranstaltningen skal begunstige bestemte virksomheder. Det skal derfor afgøres, om foranstaltninger giver støttemodtagerne en økonomisk fordel, som de ikke ville have fået under normale markedsforhold, eller om den letter dem for byrder, der normalt tynger en virksomheds regnskab, og om denne fordel gives til bestemte virksomheder.

Den foreliggende ordning omhandler tilskud og nedsættelse af sociale bidrag for købere af kriseramte virksomheder, der er omfattet af den særlige insolvensprocedure, og som har mere end 1 000 ansatte. Den indebærer dermed en fordel for køberen, der modtager et gavebidrag for hver ansat, der »overføres«, og samtidig nyder godt af en nedsættelse af de sociale bidrag, der normalt påhviler arbejdsgivere i en periode på 18 måneder.

Kommissionen finder, at den foreliggende foranstaltning kan indebære en økonomisk fordel også for virksomheder, der er omfattet af den særlige insolvensprocedure. Hvem den faktiske støttemodtager er, afhænger af en række faktorer, som de italienske myndigheder ikke har belyst tilstrækkeligt (om den kriseramte virksomhed er en

going-concern, om der er tale om salg af virksomhedens aktiver eller kun om aktier, om køberen er klart adskilt fra den kriseramte virksomhed, hvordan købsprisen er fastsat m.m.).

Kommissionen finder, at den foreliggende ordning indebærer en økonomisk fordel for en bestemt kategori af støttemodtagere, nemlig:

— købere af kriseramte virksomheder, som er omfattet af en særlig insolvensprocedure (*amministrazione straordinaria*), og som har over 1 000 beskæftigede, som senest den 30. april 2003 har undertegnet en kollektiv aftale med arbejdsministeriet om godkendelse af overførslen af beskæftigede, og/eller

— kriseramte virksomheder omfattet af den særlige insolvensprocedure, som har mindst 1 000 beskæftigede, og som afhændes.

På baggrund af ovenstående fastslår Kommissionen, at der ikke er tale om en generel foranstaltning, idet den giver en økonomisk fordel til bestemte virksomheder ved at mindske deres normale omkostninger og styrke deres finansielle stilling i forhold til andre konkurrenter, der ikke nyder godt heraf. Denne konklusion bekræftes af, at foranstaltningen kun er anvendt i et enkelt tilfælde.

- (19) Den anden betingelse for at benytte artikel 87, stk. 1, er, at foranstaltningen anvender statsmidler. I den foreliggende sag fremgår dette af den kendsgerning, at foranstaltningen på den ene side finansieres gennem offentlige gavebidrag og på den anden indebærer, at staten giver afkald på en del af de sociale sikringsbidrag, der normalt skulle betales.

- (20) Den tredje og fjerde betingelse for anvendelse af artikel 87, stk. 1, er, at foranstaltningen fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Den foreliggende ordning truer med at fordreje konkurrencen, idet den styrker bestemte virksomheders finansielle position i forhold til deres konkurrenter. Især truer foranstaltningen med at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen, hvis støttemodtagerne konkurrerer med produkter fra andre medlemsstater, selv hvis de ikke eksporterer deres produktion. Hvis støttemodtagerne ikke eksporterer, bliver den nationale produktion begunstiget, eftersom det bliver vanskeligere for virksomheder fra andre medlemsstater at eksportere deres produkter til det pågældende marked⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dom af 13. juli 1988, sag 102/87, Frankrig mod Kommissionen, Sml. 1988, s. 4067.

- (21) Af ovennævnte årsager er den foreliggende foranstaltning omfattet af det generelle forbud i artikel 87, stk. 1, og kan kun betragtes som forenelig med fællesmarkedet, hvis den kan opnå en af de undtagelser, der er fastsat i traktaten.

5.2. Støttens lovlighed

- (22) Da foranstaltningen udgør statsstøtte, beklager Kommissionen, at de italienske myndigheder ikke har opfyldt deres forpligtelser i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, og gennemført den uden Kommissionens forudgående godkendelse.

5.3. Vurdering af støttens forenelighed

- (23) Efter at have fastslået, at den foreliggende foranstaltning indeholder statsstøtte i henhold til artikel 87, stk. 1, har Kommissionen undersøgt, om den kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet i medfør af artikel 87, stk. 2 eller 3.
- (24) Kommissionen fastslår, at støtten ikke kan komme i betragtning til en undtagelse i medfør af artikel 87, stk. 2, idet der ikke er tale om støtte af social karakter, jf. artikel 87, stk. 2, litra a), eller støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder, jf. artikel 87, stk. 2, litra b), eller støtte omfattet af artikel 87, stk. 2, litra c). Undtagelserne i artikel 87, stk. 3, litra b) og d), kan naturligvis heller ikke finde anvendelse.
- (25) Med udgangspunkt i artikel 87, stk. 3, litra a) og c), har Kommissionen fastlagt sin politik for undtagelse af visse kategorier af støtte i forordninger, retningslinjer og rammebestemmelser. Den foreliggende støtte tager sigte på at bevare arbejdspladser og omhandler salg af kriseramte virksomheder. Dermed er den omfattet af tre former for afledt ret. Kommissionen har derfor undersøgt støttens forenelighed på baggrund af rammebestemmelserne for redning og omstrukturering, forordning (EF) nr. 2204/2002 og endelig retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte. I lyset af alle tre regelsæt bekræftes den tvivl om ordningens forenelighed med fællesmarkedet, som Kommissionen gav udtryk for.

5.4. Vurdering på baggrund af rammebestemmelserne for redning og omstrukturering

- (26) Eftersom den anmeldte ordning vedrører salg af kriseramte virksomheder, henviser de italienske myndigheder i slutningen af deres vurdering til rammebestemmelserne for redning og omstrukturering. Kommissionen har undersøgt, om støtteordningen kan vurderes på grundlag

af disse retningslinjer. Rammebestemmelserne for redning og omstrukturering tillader:

- støtte til redning og omstrukturering af alle former for virksomheder uanset størrelse, når den anmeldes individuelt til Kommissionen
- ordninger til redning og omstrukturering af små og mellemstore virksomheder.

De italienske myndigheder har anmeldt en støtteordning, der gælder for alle virksomheder, uanset deres størrelse. Eftersom ordningen i øvrigt omhandler salg af virksomheder med mindst 1 000 beskæftigede, omfatter den især store virksomheder⁽¹⁾. Dermed kan støtteordningen ikke i sin nuværende form betragtes som forenelig med fællesmarkedet på grundlag af rammebestemmelserne for redning og omstrukturering.

- (27) I sin beslutning om at indlede proceduren påpegede Kommissionen, at de italienske myndigheder må erindre, at hvis den anmeldte støtteordning faktisk er en individuel støttetildeling til omstrukturering af en enkelt kriseramt virksomhed, skal den anmeldes som sådan. I så fald skal det afklares, om den kriseramte virksomhed er den egentlige støttemodtager. Endvidere skal den individuelle anmeldelse ledsages af en omstruktureringsplan, der tager sigte på at genskabe virksomhedens økonomiske og finansielle rentabilitet og opfylder alle de betingelser, der er opstillet i ovennævnte rammebestemmelser for redning og omstrukturering.
- (28) De italienske myndigheder har oplyst, at der kun er foretaget et enkelt salg i henhold til ordningen i hele dens løbetid. Alligevel har de fortsat betegnet foranstaltningen som en støtteordning og har ikke forelagt Kommissionen oplysninger, der ville gøre det muligt at vurdere den som en enkeltstående anmeldelse af støtte til omstrukturering af en enkelt kriseramt virksomhed. Kommissionen kan derfor ikke vurdere salget af Ocean SpA til Brandt Italia som en enkeltstående foranstaltning.

5.5. Vurdering på grundlag af forordning (EF) nr. 2204/2002

- (29) Formålet med den anmeldte støtteordning er at bevare arbejdspladser. De italienske myndigheder henviser ud over rammebestemmelserne for redning og omstrukturering til forordning (EF) nr. 2204/2002. De italienske myndigheder hævder:

⁽¹⁾ I forbindelse med salget af Ocean SpA til Brandt Italia har de italienske myndigheder ikke fremlagt oplysninger om størrelsen af den overtagende virksomhed, Brandt Italia. Den købte virksomhed, Ocean SpA, havde over 1 000 beskæftigede.

— at den anmeldte foranstaltning skal betragtes som »generelle foranstaltninger til fremme af beskæftigelsen, som ikke fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller produktion af visse varer« (betragtning 6 i forordning (EF) nr. 2204/2002), eftersom den er generel og abstrakt og gælder for alle virksomheder med over 1 000 beskæftigede, der er omfattet af den særlige insolvensordning, og som sælges

— at fordelene svarer til dem, der opnås efter ordningen med den ekstraordinære arbejdsløshedskasse (Cassa integrazione, guadagni straordinaria), der aldrig er blevet betragtet som statsstøtte

— at hvis foranstaltningen betragtes som statsstøtte, bør den betegnes som en støtteordning med henblik på at forbedre beskæftigelsen; i henhold til artikel 4, stk. 4, litra c), i forordning (EF) nr. 2204/2002 må de nye arbejdstagere i disse job aldrig have haft et job, have mistet et tidligere job eller være ved at miste deres job. Dette er tilfældet i den foreliggende sag.

(30) Hvad angår første punkt, fastholder Kommissionen, at foranstaltningen ikke har generel karakter, som allerede påvist i denne beslutnings afsnit om støttens tilstedeværelse.

(31) Hvad angår det andet punkt, ændrer den pågældende foranstaltning ikke ordninger som den ekstraordinære arbejdsløshedskasse eller mobilitetsordningen. Der er derimod tale om en midlertidig foranstaltning, der skal gribe ind i en specifik situation, og foranstaltningerne skal gennemføres i løbet af et kvartal. Derfor kan denne foranstaltning ikke sammenlignes med ordninger som den ekstraordinære arbejdsløshedskasse eller mobilitetsordningen, som Kommissionen aldrig har vurderet på baggrund af statsstøttereglerne.

(32) Med hensyn til det tredje punkt påpeger Kommissionen, at i henhold til forordning (EF) nr. 2204/2002 er støtte til oprettelse af nye arbejdspladser i ikke-støtteberettigede områder kun tilladt, når der er tale om små og mellemstore virksomheder. Den anmeldte støtteordning gælder i hele landet og for alle virksomheder uanset størrelse. Da der desuden er tale om salg af virksomheder med over 1 000 beskæftigede, er der grund til at mene, at især store virksomheder vil være omfattet.

(33) På baggrund af ovenstående kan den anmeldte foranstaltning ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet i henhold til forordning (EF) nr. 2204/2002.

5.6. Vurdering på grundlag af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte

(34) Kommissionen har også vurderet, om ordningen kan undersøges på grundlag af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte⁽¹⁾. Disse retningslinjer giver på visse betingelser mulighed for at godkende støtte til bevarelse af beskæftigelse, der opfylder definitionen af driftsstøtte. Der kan endvidere gives støtte til investeringer i fast kapital, der foretages ved at overtage en lukket virksomhed eller en virksomhed, som ville være lukket, hvis den ikke var blevet overtaget.

(35) Ordningen er imidlertid ikke omfattet af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte, fordi den gælder i hele landet. Endvidere omhandler den eneste anvendelse af ordningen en virksomhed i Verolanuova i Brescia, som ikke er omfattet af undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c). Derfor kan den anmeldte foranstaltning ikke betragtes som forenelig med fællesmarkedet i medfør af retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte.

(36) Endelig er den anmeldte foranstaltning uforenelig med fællesmarkedet, fordi den ikke indeholder nogen bestemmelse om kumulering af støtte fra forskellige kilder.

6. KONKLUSION

(37) Kommissionen fastslår, at den foreliggende foranstaltning udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1. Italien har gennemført støtten ulovligt i strid med artikel 88, stk. 3. På baggrund af ovenstående analyse fastholder Kommissionen, at støtten er uforenelig med fællesmarkedet på baggrund af rammebestemmelserne for redning og omstrukturering, forordning (EF) nr. 2204/2002 og retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte.

(38) Denne beslutning gælder støtteordningen og de tilfælde, hvor den er anvendt, og skal straks efterleves, især med hensyn til tilbagebetaling af al uforenelig støtte. Beslutningen udelukker ikke muligheden for, at Kommissionen senere ved en beslutning betegner individuelle støttetildelinger som led i ordningen som helt eller delvis forenelige på grundlag af deres specifikke karakteristika —

⁽¹⁾ EFT C 74 af 10.3.1998.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte til hasteforanstaltninger til fremme af beskæftigelsen, som Italien har gennemført ved lovdekret nr. 23 af 14. februar 2003, ophøjet til lov nr. 81 af 17. april 2003, er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

Italien ophæver den støtteordning, der er nævnt i artikel 1, hvis den fortsat har virkninger.

Artikel 3

1. Italien træffer alle nødvendige foranstaltninger for at tilbageføre den i artikel 1 omhandlede støtte, som allerede ulovligt er udbetalt til støttemodtagerne.

2. Italien indstiller udbetalingen af enhver form for støtte fra og med datoen for denne beslutning.

3. Tilbagesøgningen skal ske uophørligt og i overensstemmelse med national lovgivning, hvis denne giver mulighed for at efterkomme beslutningen hurtigt og effektivt.

4. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev udbetalt til støttemodtageren, og indtil den er blevet tilbagebetalt.

5. Renterne beregnes på basis af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte på den dato, hvor støtten blev udbetalt til modtageren.

6. Den rentesats, der er nævnt i punkt 5, anvendes med renters rente for hele den periode, der er nævnt i punkt 4.

Artikel 4

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. marts 2004.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

BILAG

Oplysninger om gennemførelsen af Kommissionens beslutning 2004/800/EF

1. Samlet antal støttemodtagere og samlet støttebeløb, der skal tilbagebetales

- 1.1. Giv en detaljeret redegørelse for, hvordan det støttebeløb, der skal tilbagebetales af de enkelte modtagere, vil blive beregnet:

— hovedstol

— renter.

- 1.2. Hvad er den samlede ulovligt udbetalte støtte i henhold til ordningen, der skal tilbagebetales (bruttosubventionsækvivalent, priser pr. ...)?

- 1.3. Hvad er det samlede antal støttemodtagere, som skal tilbagebetale ulovligt udbetalt støtte i henhold til ordningen?

2. Forholdsregler, der er planlagt eller allerede gennemført for at geninddrive støtten

- 2.1. Giv en detaljeret redegørelse for, hvilke forholdsregler der er planlagt, og hvilke der allerede er gennemført for at geninddrive støtten øjeblikkeligt og effektivt. Hvad er retsgrundlaget for disse forholdsregler?

- 2.2. Hvornår vil tilbagebetalingen være gennemført?

3. Oplysninger om de enkelte støttemodtagere

I nedenstående tabel anføres oplysninger om hver af de støttemodtagere, som skal tilbagebetale ulovligt udbetalt støtte i henhold til ordningen.

Støttemodtagerens navn	Støttemodtagerens adresse	Dato (*)	Ulovligt udbetalt beløb (**) Valuta: ...	Tilbagebetaling gennemført? Ja/nej

(*) Dato(er), hvor støtten (eller en del heraf) blev stillet til rådighed for modtageren.

(**) Støttebeløb stillet til rådighed for modtageren (bruttosubventionsækvivalent, priser pr. ...).